

Broj: X-KŽ-08/597
Sarajevo, 25.05.2010. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja, Odjela II za organizovani kriminal, privredni kriminal i korupciju, sastavljenom od sudija Meddžide Kreso, kao predsjednika vijeća, Mirze Jusufovića i Nedžada Popovca, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog saradnika Igora Dubaka, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Popović Dragana, zbog krivičnog djela Porezna utaja iz člana 210. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), odlučujući po žalbi branioca optuženog Dragana Popovića, advokata Abaz H. Fadila, od 02.02.2010. godine, izjavljenoj na presudu Suda Bosne i Hercegovine, broj: X-K-08/597 od 08.12.2009. godine, nakon održane javne sjednice dana 25.05.2010. godine, kojoj su prisustvovali tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine Ismet Šuškić, optuženog Dragana Popovića i njegovog branioca, advokata Abaz H. Fadila, donio je slijedeću

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba advokata Abaz Fadila, branioca optuženog Dragana Popovića i potvrđuje prvostepena presuda Suda Bosne i Hercegovine broj: X-K-08/597 od 08.12.2009. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Suda Bosne i Hercegovine, broj: X-K-08/597 od 08.12.2009. godine, optuženi Dragan Popović oglašen je krivim za krivično djelo Porezna utaja iz člana 210. stav 3., u vezi stava 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH). Na temelju odredbi članova 39., 42. i 48. KZ BiH, prvostepeno vijeće je optuženog Dragana Popovića osudilo na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine.

Istom presudom, shodno odredbama iz članova 110. i 111. KZ BiH, od optuženog Dragana Popovića je oduzeta imovinska korist pribavljena krivičnim djelom u iznosu od 758.420,73 KM.

Na osnovu odredbe člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH), optuženi Dragan Popović je obavezan naknaditi troškove krivičnog postupka u ukupnom iznosu od 1.000,00 KM, te na ime paušala platiti iznos od 300,00 KM, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio branilac optuženog Dragana Popovića, advokat Abaz H. Fadil, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđnog činjeničnog stanja, te zbog odluke o krivično pravnim sankcijama, oduzimanju imovinske koristi i troškovima krivičnog

postupka, sa prijedlogom da vijeće Apelacionog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine žalbu uvaži, pobijanu presudu ukine, odredi održavanje glavnog pretresa, te nakon održavanja istog, optuženog oslobodi od optužbe.

Na navedenu žalbu, odgovor je dostavilo Tužilaštvo BiH, u kojem, osporavajući pojedine žalbene osnove odbrane, predlaže da vijeće Apelacionog odjeljenja, podnesenu žalbu u cijelosti odbije kao neosnovanu.

Apelaciono vijeće je, u smislu člana 304. ZKP BiH, održalo javnu sjednicu, na kojoj su bili prisutni tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Ismet Šuškić, kao zamjena za postupajuću tužiteljicu Senu Uzunović, zatim optuženi Dragan Popović i njegov branilac, advokat Abaz H. Fadila.

Tom prilikom, branilac optuženog Dragana Popovića, advokat Abaz H. Fadil, iznoseći sadržaj žalbe je posebno naglasio da, ako je sud već utvrdio da nije bilo stvarnog prometa robe između „Trgopromet-Dragan“ d.o.o. Laktaši i „Vega company“ d.o.o. Kneževo, tada nije mogla postojati ni obaveza plaćanja poreza od strane optuženog.

Optuženi Dragan Popović u cijelosti se saglasio sa navodima svog branioca.

Tužilac Tužilaštva BiH, Ismet Šuškić, osvrnuo se na pojedine žalbene navode odbrane, te ostao kod pismenog prijedloga Tužilaštva tj. da se žalba odbrane u cijelosti odbije kao neosnovana.

Nakon što je ispitalo pobijanu presudu u granicama istaknutih žalbenih razloga i navoda, vijeće Apelacionog odjeljenja je donijelo odluku kao u izreci iz slijedećih razloga:

I- Prigovori bitne povrede odredaba krivičnog postupka

Prije svega, žalba odbrane ukazuju na bitne povrede odredaba krivičnog postupka koje se, prema navodima odbrane, ogledaju u činjenici da se pobijana presuda zasniva na dokazu na kojem se ne može zasnivati, da je izreka presude nerazumljiva, proturječna sama sebi ili razlozima presude, te da ne sadrži razloge, niti su u njoj navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

Prilikom obrazlaganja ovog žalbenog osnova, branilac ne ukazuje ni na jednu konkretnu povredu niti njene posljedice - uticaj na donošenje pobijane presude, nego praktično prelazi na analizu i pobijanje činjeničnog stanja utvrđenog prvostepenom presudom.

Iako govori o povredi iz tačke i) člana 297 stav 1 KZ BiH, žalba ne ukazuje o kojem je to dokazu riječ na kojem je presuda zasnovana a nije mogla, dok iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da se presuda zasniva na dokazima izvedenim od strane Tužilaštva BiH, koji su uloženi u spis, a to su: Potvrda Državne agencije za istrage i

zaštitu BiH o privremenom oduzimanju predmeta broj: 14-11/1-3-45-1-2/05 od 03.11.2005. godine, Zahtjev ministarstva finansija RS Poreske uprave br. 06/1.01/0301-77-92/06 od 23.04.2007. godine, nalog Poreske uprave RS-e od 12.06.2007. godine, dopis Državne agencije za istrage i zaštitu BiH od 24.07.2008. godine. Navedene dokaze, prvostepeni Sud je prihvatio, a iz istih je vidljivo da je materijalno finansijska dokumentacija privremeno oduzeta po naredbi Suda BiH, te da je o privremenom oduzimanju iste, izdata odgovarajuća potvrda. Cijeneći navedeno, ovo vijeće nalazi da su dokazi Tužilaštva pribavljeni zakonito, te da je stoga u cjelini neosnovan ovaj žalbeni prigovor odbrane.

Prema ocijeni ovog vijeća, ni izreka presude, nije nerazumljiva, niti postoji protivrječnost sa samom sobom i sa obrazloženjem, kako se to paušalno navodi u žalbi branioca optuženog Popovića, ne precizirajući u čemu se ogleda nerazumljivost, odnosno protivrječnost. Nerazumljivost presude bi postojala, kada bi postojale dvojbe o tome šta je sud zaključio, odnosno, kada se ono što je zaključio ne bi moglo razumjeti, što ovdje očigledno nije slučaj. Naime, izreka pobijane presude je vrlo jasna, koncizna i precizna, a razlozi iz obrazloženja u pogledu odlučnih činjenica joj nisu protivrječni, što čini neosnovanim i ovaj žalbeni prigovor odbrane.

Također, ovo vijeće nalazi, da presuda sadrži opis konkretnih krivičnihopravnih radnji optuženog, koji opis sadrži u sebi sva bitna obilježja krivičnog djela Porezna utaja iz člana 210. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH). Apelaciono vijeće cijeni da ispravnost i valjanost zaključaka prvostepenog vijeća o bitnim obilježjima navedenog djela i odgovornosti optuženog nesumnjivo proizilazi iz svestrane ocjene izvedenih dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, u vezi s čim pobijana presuda daje sasvim jasne i konkretne razloge, uključujući i razloge o tome zbog čega su kao istiniti i vjerodostojni prihvaćeni iskazi svjedoka, kao i veliki broj materijalnih dokaza, a na kojima se zasniva činjenično utvrđenje prvostepene presude, što u potpunosti prihvata i ovo vijeće.

II- Prigovor pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja

Nakon što je ispitalo činjenično stanje izneseno u obrazloženju prvostepene presude, u vezi sa žalbenim prigovorima branioca optuženog istaknutim u tom pravcu, ovo vijeće je ocijenilo da su i ti prigovori neosnovani.

Naime, prema obrazloženju pobijane presude, optuženi Popović je u vrijeme i na način opisan u izreci te presude, počinio krivično djelo Porezna utaja iz člana 210. stav 3. KZ BiH, u vezi sa stavom 1. istog člana. Takvo utvrđenje i na njemu zasnovane zaključke, prvostepeno vijeće je baziralo na materijalnoj dokumentaciji Tužilaštva koja je uvrštena kao dokaz, presudi Suda BiH broj: K-17/06 od 16.03.2006. godine, iskazima svjedoka Bektić Ljiljane, Lazarević Zorana, Mirjanić Gorana i Kekerović Mlađena, te nalazu i mišljenju vještaka finansijske struke Durić Mustafe. Za svoje utvrđenje i na njemu zasnovane zaključke, prvostepena presuda je u obrazloženju navela sasvim

logične, konkretne i prihvatljive razloge o svim odlučnim činjenicama, koje u potpunosti prihvata i ovo vijeće, jer su rezultat pravilne i svestrane ocjene svih iznesenih dokaza i iznesenih činjenica na glavnom pretresu.

S tim vezi, prvostepeni Sud nalazi nesumnjivo utvrđenim da je optuženi Dragan Popović, kao osnivač i direktor Društva s ograničenom odgovornošću za proizvodnju i trgovinu „Trgopromet Dragan“ Trn Laktaši, de facto i de iure, bio odgovoran za zakonitost poslovanja i izvršenje zakonskih i drugih obaveza pravnog lica tj. ovlašten da preduzima sve radnje i obavlja sve poslove, u ime i za račun firme. Ove činjenice odbrana nije osporila ni u podnesenoj žalbi.

Također, nesumnjivo je da iz izvedene materijalne dokumentacije proizilazi da je privredno društvo „Trgopromet Dragan“ d.o.o Laktaši tokom 2005. godine, u svojoj dokumentaciji prikazalo da je u tom periodu obavljalo određene finansijske transakcije sa privrednim društvom „Vega company“ d.o.o. Kneževo, po kojima je između njih izvršen promet robe u iznosu od 7,398.949,90KM. Nesumnjivo je takođe da poreska obaveza na toliku sumu iznosi 758.420,73KM, koju činjenicu potvrđuju i vještak Tužilaštva BiH Durić Mustafa, kao i vještak odbrane, dr. Abid Hodžić.

U vezi s tim ko je bio obveznik poreza i ko je tu sumu trebao platiti, mišljenja vještaka su bila različita. Odbrana i dalje u žalbi tvrdi da to nije bila obaveza firme „Trgopromet Dragan“ d.o.o Laktaši.

Preduslov i odlučna činjenica za utvrđenje ko je trebao platiti navedeni iznos poreza, odnosno je li bilo uslova za oslobađanje prodavca i prenošenje te obaveze na firmu „Vega company“ d.o.o. Kneževo, kao kupca, bilo je utvrđenje postojanja ili nepostojanja stvarnog prometa robe između privrednog društva „Trgopromet Dragan“ d.o.o Laktaši i privrednog društva „Vega company“ d.o.o. Kneževo, što i prvostepeno vijeće u pobijanoj presudi detaljno i sasvim ispravno obrazlaže. Od toga je zavisilo i postojanje obilježja krivičnog djela Porezne utaje. U vezi s tim prvostepeno vijeće je utvrdilo da stvarnog prometa robe između ta dva subjekta nije bilo, da je dokumentacija koja je sačinjena bila fiktivna i sačinjena u cilju prikrivanja prometa ostvarenog sa trećim licima i izbjegavanja poreznih davanja privrednog društva „Trgopromet Dragan“ d.o.o Laktaši. U vezi s tim prvostepeno vijeće je, kao što je već navedeno, dalo jasne i logične razloge koje kao valjane prihvata i ovo vijeće.

Analizirajući žalbene prigovore odbrane da prvostepeni Sud u pobijanoj presudi nije u potpunosti cijenio iskaze svjedoka Kekerović Mladena, Bekrić Ljiljane i Lazarević Zorana, apelaciono vijeće je zaključilo da su isti neosnovani.

Naime, iskaze svjedoka Lazarevića, Kekerovića i Bekrić, date na glavnom pretresu, prvostepeno vijeće je cijenilo, ali ne izolovano od drugih dokaza i na način, kako to žalba preferira, nego je, sasvim pravilno, isti dovelo u vezu sa uloženom materijalnom dokumentacijom (računima-otpremnicama) „Trgopromet Dragan“ d.o.o Laktaši i drugim dokazima i na osnovu svega izvelo pravilan zaključak o nepostojanju stvarnog prometa robe između navedenih poduzeća.

Stoje tvrdnje žalbe da je svjedok Lazarević rekao da ne isključuje mogućnost da je pored njega, isti dan, još neki vozač vozio robu u Kneževo. Međutim, evidentna odstupanja u pogledu iskaza svjedoka Lazarevića, datog na glavnom pretresu i iskaza datog u istrazi na zapisnik pred Tužilaštvom, u pogledu robe koju je prevezio kao i u pogledu broja vozača zaposlenih u inkriminisanom periodu, i ovo vijeće nesumnjivo navode na zaključak, da je navedeni dio iskaza svjedoka rezultat želje svjedoka da pomogne svom poslodavcu, odnosno pokuša optuženog Popovića spasiti odgovornosti. S druge strane, valja imati u vidu da njegova tvrdnja da je pored njega, i drugi vozač prevezio robu i to sa njegovim imenom na otpremnici, pored toga što je nelogično da neko drugi vozi sa njegovim a ne svojim imenom na otpremnici, ni u kom slučaju ne može dovesti u ozbiljnu sumnju zaključak prvostepenog vijeća o fizičkoj nemogućnosti prevoza tolike količine robe u jednom danu, koliko je navedeno u računima-otpremnica izdatim na dane 18., 19., 25., i 26.05, te 06.07 i 09.06 2005. godine, kada je naprimjer ispostavljeno preko 20 računa-otpremnica dnevno, a dana 08.06.2005. godine preko 30 računa-otpremnica. S tim u vezi, ovo vijeće je imalo u vidu i iskaz svjedoka Lazarevića, u dijelu u kojem on govori o udaljenosti između Laktaša i Kneževa, kao i njegov iskaz koji se odnosi na prevoz robe na dan 20.05.2005. godine, kada su mu predočene 4 otpremnice-računa od istog dana, što ukazuje na fizičku nemogućnost prevoza robe na naprijed navedene dane.

Prilikom ocjene vjerodostojnosti iskaza navedenih svjedoka, uključujući i Lazarevića, svakako valja imati u vidu da na zaključak prvostepenog suda u vezi s tim, koji prihvata i ovo vijeće, posebno ukazuje izrazito veliki broj otpremnica-računa koje glase na isti dan, što izlazi izvan okvira uobičajene prakse i poslovanja privrednih subjekata, pa i logike. Naime, potpuno je nelogično, ukoliko se radi o regularnom poslovanju, da se roba koja se poručuje istog dana piše na 20, 30 narudbenica, te od prodavca istog dana ispostavlja i do 30 računa, kada sve, ako je zaista kupljeno, i to istog dana, može ići na jedan račun. Svemu tome treba dodati činjenicu koja je itekako indikativna – da je preduzeće „Vega company“ ustvari maloprodajni objekat (podrum pića), koji je vršio prodaju na malo i koji je prije toga, za cijeli period poslovanja imao promet od svega nešto više od tri hiljade KM.

U sklopu svega navedenog, prvostepeno vijeće pravilno cijeni i činjenicu da je Brzica Borislav, vlasnik preduzeća „Vega company“ pred ovim Sudom priznao krivnju za izvršenje krivičnog djela Porezna utaja iz člana 210. KZ BiH i Pranje novca iz člana 209. KZ BiH, za šta je oglašen krivim i na osnovu čega mu je istom presudom ovog Suda izrečena kazna zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci. Tom prilikom Brzica Borislav je priznao da nije bilo nikakvog trgovinskog odnosa, stvarnog prometa robe između njegove firme i još 40 drugih pravnih subjekata, među kojima je, pod rednim brojem 1. izreke iste, i poduzeće „Trgopromet Dragan“ Laktaši, nego da se radilo o pranju novcu na način da je on stavljao svoj potpis i pečat firme na dokumentaciju tih preduzeća, čiji vlasnici ili predstavnici su je pripremali i njemu donosili na potpis, zajedno sa gotovinom njemu nepoznatog porijekla a za koju je znao da nije pazar njegove firme, a koju gotovinu je on zatim uplaćivao na banke kao da se radi o njegovom dnevnom pazaru i zatim transferisao tim firmama, među kojim i firmi optuženog, prikazujući kao da se radi o plaćanju od njih kupljene robe.

Za ovo vijeće je takođe posebno indikativna i činjenica koju u obrazloženju pobijane presude pravilno navodi i cijeni i prvostepeno vijeće, da je u periodu od 11.05.2005 godine do 10.06.2005. godine, dakle, u okviru samo mjesec dana, firma „Trgopromet-Dragan“, ispostavila firmi „Vega company“ d.o.o Kneževo preko 400 računa, vrijednosti robe preko 7 miliona KM, a da je prije toga, u mjesecu martu i aprilu iste godine, isporučen samo po jedan račun-otpremnicama.

Dakle, na osnovu svega navedenog, apelaciono vijeće zaključuje da je prvostepeno vijeće u pogledu utvrđenja odlučne činjenice - nepostojanja stvarnog prometa između preduzeća „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši i „Vega company“ d.o.o. Kneževo, izvelo pravilne zaključke i sasvim ispravno na istim zasnovalo pobijanu presudu. Suprotne tvrdnje žalbe ovo vijeće ocjenjuje proizvoljnim i bez osnova u provedenim dokazima.

Tako žalba branioca posebno potencira postojanje uredne finansijske dokumentacije firme optuženog Popovića, koja po njemu nesumnjivo ukazuje da je stvarnog prometa robe bilo. Međutim, kao što je to već navedeno, tu odlučnu činjenicu vijeće je utvrđivalo iscrpnom i svestranom analizom svih izvedenih dokaza, pojedinačno i u međusobnoj vezi, a ne samo na osnovu pismene dokumentacije, na kojoj se isključivo zasniva nalaz i mišljenje vještaka odbrane. Kako je to ispravno konstatovano u prvostepenoj presudi, čak se ni finansijska dokumentacija koja je potpuna i koja ne sadrži formalne nedostatke, ne može automatski smatrati nepobitnim dokazom urednog i zakonitog poslovanja, odnosno postojanja stvarnog prometa robe između u njoj naznačenog kupca i prodavca. To bi tako moralo i trebalo biti kada bi se svi učesnici u poslovanju striktno pridržavali zakonskih odredbi, ali je u stvarnosti često sasvim drugačije, tako da dokumentacija govori jedno, a stvarnost nešto sasvim drugo, pa čak i suprotno. Na takvim radnjama upravo počiva i crno tržište, tako se vrši pranje novca, utaja poreza i slične zabranjene aktivnosti, koje se gotovo redovno nastoje prikriti dokumentacijom koja je u suštini fiktivno sačinjena i ne odgovara stvarnim tokovima robe.

U konkretnom slučaju, sama finansijska dokumentacija sadrži određene manjkavosti koje su utvrđene u toku prvostepenog postupka i kao takve bile predmet analize pretresnog vijeća. Utvrđene nepravilnosti i nedostaci u finansijskoj dokumentaciji, dovedeni u vezu sa iskazima saslušanih svjedoka, uloženom materijalnom dokumentacijom (računima-otpremnicama), presudom ovog suda broj: K-17/06 od 16.03.2006. godine, te iskazom vještaka Durića, na osnovu kojeg je nesumnjivo utvrđen iznos utajenog poreza na osnovu fiktivno prikazanog prometa robe između preduzeća „Trgopromet Dragan“ i „Vega company“, nesumnjivo potvrđuju činjenicu da do stvarnog prometa robe, u konkretnom slučaju, između firmi „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši i „Vega company“ d.o.o. Kneževo nije došlo, iako je na to ukazivala finansijska dokumentacija firme „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši. Otuda i jedini mogući zaključak da je roba te firme išla drugim tokovima – da je prodana trećim licima.

Osporavajući i dalje nalaz vještaka ekonomske struke Durić Mustafe, žalba isti smatra kontradiktornim iz razloga što vještak navodno, prvo konstatuje da je bio promet robe i izvršena utaja poreza, a kasnije izvodi zaključak da roba nije isporučena preduzeću „Vega Company“ d.o.o Kneževo. S tim u vezi, odbrana postavlja tezu da „ako nema prometa nema ni utaje poreza“. U principu, navedena teza je tačna, jer ako nema prometa robe, nema ni obaveze plaćanja poreza. Ali u konkretnom slučaju, činjenica da stvarnog prometa između navedene dvije firme nije bilo, ne znači automatski da nije bilo ni obaveze plaćanja poreza. Stvarnog prometa između firmi „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši i „Vega company“ d.o.o. Kneževo nije bilo, ali je bilo između firme „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši i trećih lica, koji je prikriiven i za koji nije bilo uslova za oslobađanje od poreske obaveze, te je iste trebala izmiriti firma „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši. Upravo zbog toga vlasniku „Vega company“ d.o.o. Kneževo nije ni stavljano na teret krivično djelo utaje poreza, nego samo pranje novca, za koje je priznao krivnju i pravosnažno osuđen. Taj promet sa trećim licima, koji je predmet oporezivanja, optuženi je nastojao prikriti. To je ono što odbrana uporno nastoji potisnuti, u potpunosti zaboravljajući ili ignorišući odredbe člana 3, 4, 8 i druge Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga, citirane i u prvostepenoj presudi.

Po ocjeni ovog vijeća, bez osnova su i žalbeni prigovori da prvostepeni sud nije cijenio nalaz i mišljenje vještaka odbrane dr. Abida Hodžića. U pobijanoj presudi sud u više navrata navodi, da prihvata nalaz i mišljenje navedenog vještaka u dijelu koji se odnosi na visinu poreskih obaveza i obračun poreza, ali je pri tome imao u vidu i ono što je i sam vještak Hodžić istakao, da se samo analizom poslovne dokumentacije ne može utvrditi da li je bilo stvarnog prometa između prodavca i kupca. Budući, da nalaz i mišljenje navedenog vještaka u preostalom dijelu, na koji se odbrana uporno poziva, u konkretnom slučaju nije bio relevantan za razrješenje ove krivično pravne stvari, posebno ako se ima u vidu činjenica na koju se ovo vijeće već ranije osvrnulo, tj. da formalno uredna dokumentacija, nije sama za sebe pouzdan dokaz da je stvarni promet robe između navedenih poduzeća obavljen, valjalo je odbiti kao neosnovan i ovaj žalbeni prigovor.

Dakle, i prema ocijeni ovog vijeća, niti vještak Tužilaštva, niti vještak odbrane, samo na osnovu analize predmetne dokumentacije, nisu mogli dati pouzdan odgovor o postojanju odnosno nepostojanju stvarnog prometa između navedenih preduzeća. Stoga, ni prvostepeni Sud utvrđenje ove odlučne činjenice, nije temeljio isključivo na osnovu izvedenog vještačenja, već na osnovu svih izvedenih dokaza, dovodeći ih u međusobnu vezu i sa svim drugim, već pomenutim činjenicama.

Žalbene prigovore odbrane da Tužilaštvo nije ponudilo nikakve dokaze, te shodno tome ni Sud u pobijanoj presudi nije utvrdio okolnosti nabavke robe kao i činjenicu kome je optuženi Popović, istu prodao kao krajnjem kupcu, ovo vijeće nalazi neprihvatljivim. Naime, utvrđenje okolnosti nabavke robe od strane optuženog, ovo vijeće cijeni irelevantnim u konkretnom slučaju, s obzirom da akt nabavke iste, nije predmet ove krivično pravne stvari, da nabavku i postojanja iste kod preduzeća „Trgopromet Dragan“ Laktaši niko nije ni osporavao, te da njeno postojanje potvrđuju

i svjedoci odbrane. Ulaz robe (kada i od koga je nabavljena) dakle nije bio sporan, niti predmet ovog postupka. Sporan je bio izlaz robe, odnosno kome je stvarno prodana; kupcu navedenom u dokumentaciji ili u maloprodaji, uz sačinjavanje fiktivne dokumentacije i ko je trebao platiti porez. S tim u vezi, utvrđenjem činjenice da nije bilo stvarnog prometa robe između firmi „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši i „Vega company“ d.o.o. Kneževo, te da je roba prodana trećim licima, to jest u maloprodaji, slijedom čega je „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši obveznik poreza, irelevantnim se ukazuje utvrđenje ko su bili ti treći kupci, a time i žalbeni prigovor odbrane o neutvrđenim krajnjim kupcima robe u maloprodaji.

III-Povrede krivičnog zakona Bosne i Hercegovine

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni Sud je pravilno primijenio krivični zakona, kada je radnje izvršenja optuženog Popović Dragana, pravno kvalifikovao kao krivično djelo porezna utaja iz člana 210. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ BiH. Stoga je neosnovan, i ovaj (uz to i neobrazoložen) žalbeni prigovor odbrane.

Sačinjavanjem fiktivne dokumentacije odnosno „...*davanjem lažnih podataka*“, kao načinom izvršenja radnje ovog krivičnog djela, te dovršenjem iste, odnosno „*izbjegavanjem plaćanja poreznih davanja...*“ u iznosu koji prelazi 200.000,00 KM, optuženi Dragan Popović je ostvario bitna obilježja krivičnog djela Poreske utaje iz člana 210. stav 3. u vezi sa stavom 1. istog člana KZ BiH.

IV- Odluka o krivično pravnoj sankciji, oduzimanju imovinske koristi i troškovima krivičnog postupka.

Podnesenom žalbom odbrana osporava presudu i u dijelu izrečene krivično-pravne sankcije. Međutim, žalbom se na argumentovan način ne ukazuje u čemu se ogleda greška prvostepenog vijeća pri izricanju krivičnopravne sankcije. Po ocjeni ovog vijeća, prvostepena presuda daje jasnu i potpuno uvjerljivu argumentaciju čime se sve prvostepeno vijeće rukovodilo pri izricanju krivične sankcije. Apelaciono vijeće u cijelosti nalazi da je prvostepeno vijeće pravilno primijenilo odredbu člana 48. KZ BiH, te vodeći računa o općim pravilima za odmjerenje kazne optuženom Popoviću izreklo krivičnopravnu sankciju čijim izricanjem će se i po mišljenju Apelacionog vijeća u cijelosti ostvariti svrha kažnjavanja predviđena članom 6. i 39. KZ BiH.

Konačno, u žalbi odbrane optuženog Popovića naznačen je i prigovor na odluku o oduzimanju imovinske koristi i troškovima krivičnog postupka. Ni ovi prigovori ne dovode u sumnju valjanost prvostepene presude, budući da se i prvostepeni sud ispravno poziva na odredbu člana 110. KZ BiH koja ukazuje na opšti princip oduzimanja imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom i daje jasne i konkretne razloge za svoju odluku. Nadalje, prvostepeni sud je oglasivši krivim optuženog Popovića, ispravno postupio obavezavši ga na naknadu troškova krivičnog postupka, jer optuženi tokom prvostepenog postupka, kao i u podnijetoj žalbi nije uspio dokazati

postojanje razloga za oslobađanje od troškova krivičnog postupka, propisanih članom 188. Stav 4. ZKP BiH.

U skladu sa navedenim, na osnovu člana 310. stav 1. u vezi sa članom 313. ZKP BiH, odlučeno je kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Igor Dubak

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**

Meddžida Kreso

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.